

Sygn. akt II Co 2920/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy P.S. M.w P., Wydział II Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jankowiak

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2017 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

skargi C. B.

na czynności A. G., Komornika Rewiru Sądu Rejonowego P. S. M.w P.

w sprawie Km 2985/14

z wniosku G. Polska M., Technika (...) sp. z o.o. w P.

przeciwko C. B.

o świadczenie pieniężne

postanawia

I. oddalić skargę;

II. uiszczonymi kosztami postępowania skargowego obciążyć dłużnika.

SSR Krzysztof Jankowiak

UZASADNIENIE

Dłużnik C. B. wniósł skargę na czynności A. G., Komornika Rewiru Sądu Rejonowego P. S. M. w P.. Zaskarżył postanowienie, w którym Komornik obciążył go kosztami egzekucji. Wskazał, że wierzyciel wszczął przeciwko niemu trzy postępowania w celu egzekucji tego samego świadczenia (na podstawie dalszych tytułów wykonawczych). Dłużnik zapłacił koszty jednego z tych postępowań – prowadzonego przez Komornik M. W.. Zdaniem dłużnika nie powinien on ponosić kosztów kolejnych postępowań, bowiem były one wszczęte niecelowo, przy czym zaskarżona sprawa była zdaniem dłużnika niecelowo kontynuowana po wszczęciu egzekucji przez Komornik M. W.. „Nie ulega wątpliwości, iż prowadzenie w tym samym czasie więcej niż jednego postępowania egzekucyjnego przez tego samego wierzyciela przeciwko temu samemu dłużnikowi o to samo roszczenie nie ma żadnego uzasadnienia. Nie oznacza to wprawdzie, że wierzyciel nie może podjąć więcej niż jednego postępowania egzekucyjnego przeciwko temu samemu dłużnikowi jeśli uda się wierzycielowi uzyskać kolejne tytuły wykonawcze, jednakże koszty tych postępowań nie mogą obciążać dłużnika” – stwierdzała skarga.

Komornik uzasadniając zaskarżoną czynność stwierdził wnioski skargi są bezzasadne. Dłużnik powołuje się na art. 49 ust. 4 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, który dotyczy opłat, a dłużnik nie został obciążony opłatą. Komornik wskazał, że dłużnik nie może się powoływać na niecelowość wszczęcia egzekucji, gdyż komornik zgodnie z art. 804 kpc nie usprawioniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym.

Sąd zważył, co następuje:

Skarga nie jest zasadna. Zgodnie z art. 770 kpc dłużnik zwraca wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Norma wyrażona w tym przepisie ustanawia zasadę ponoszenia kosztów postępowania egzekucyjnego przez dłużnika – jednakże tylko kosztów celowych. Dłużnik faktycznie błędnie powołał się na art. 49 ust. 4 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji dotyczący wyłącznie opłat, jednak przepis ten jedynie odnosi do opłat ogólną zasadę wyrażoną w art. 770 kpc. Komornik jest uprawniony i zobowiązany do oceny celowości wszczęcia egzekucji, w przypadku bowiem niecelowego jej wszczęcia winien kosztami egzekucji obciążyć wierzyciela. Ocena celowości wszczęcia egzekucji nie jest oceną zasadności czy wymagalności tytułu wykonawczego, stąd art. 804 kpc nie ma w tej kwestii w ogóle zastosowania.

Jednakże w zaskarżonej sprawie nie można mówić o niecelowej egzekucji. Błędne jest twierdzenie dłużnika, że nie mogą obciążać dłużnika koszty kolejnych egzekucji tego samego świadczenia prowadzonych w tym samym czasie. Obowiązują tutaj ogólne zasady, a więc ocenia się celowość egzekucji, w tym celowość wszczynania kolejnych egzekucji.

Egzekucji wszczętej przez wierzyciela w niniejszej sprawie nie sposób ocenić jako niecelowej. Spośród trzech egzekucji wskazanych przez dłużnika najwcześniejszej została wszczęta zaskarżona sprawa prowadzona przez Komornika A. G. – wniosek egzekucyjny został złożony 27 listopada 2014 r. Dokonane przez Komornika zajęcia nie doprowadziły do wyegzekwowania świadczenia. Co więcej, postępowanie egzekucyjne zostało zawieszono postanowieniem Sądu Rejonowego P. S. M. w P. z 18 lutego 2015 r. w sprawie IX GC 443/15 wydanym jako zabezpieczenie powództwo o zwolnienie zajętych ruchomości od egzekucji. 30 listopada 2015 r. został złożony wniosek do M. W., Komornik Rewiru Sądu Rejonowego w O.o prowadzenie egzekucji z nieruchomości położonej w N. (sprawa Km 12375/15), a 1 lutego 2016 r. został złożony wniosek do M. C., Komornik Rewiru Sądu Rejonowego w O. o prowadzenie egzekucji z nieruchomości położonej w B.(sprawa Km 67/16). Jak wskazał w skardze sam dłużnik, uregulowanie należności wobec wierzyciela nastąpiło dopiero 29 kwietnia 2016 r.

Sąd rozpoznający niniejszą skargę ocenia wyłącznie celowość wszczęcia egzekucji w sprawie Km 2985/14 prowadzonej przez Komornika A. G.. Skoro ta sprawa została wszczęta jako pierwsza, nie budzi najmniejszej wątpliwości celowość jej wszczęcia. Również wszczęcie kolejnej egzekucji nie uczyniło zaskarżonej sprawy niecelową. Nie wiadomo, dlaczego miałyby tak być. Wierzyciel ma prawo wszelkimi sposobami dążyć do zaspokojenia swojego roszczenia. Komornik A. G. nie mógł prowadzić egzekucji z nieruchomości dłużnika, leżą one bowiem poza okręgiem Sądu Rejonowego P. S. M. w P.. Stąd wierzyciel musiał złożyć wniosek o egzekucję do innego Komornika.

Nieracjonalną jest przy tym jest sugestia dłużnika, że z tą chwilą winien zaprzestać prowadzenia dotychczasowej egzekucji. Egzekucja prowadzona przez Komornik M. W. ograniczona była wyłącznie do nieruchomości (bo tylko w tym celu wystawiony był dalszy tytuł wykonawczy). Nigdy nie ma gwarancji, że nieruchomość znajdzie nabywców, zajęcie nieruchomości nie daje więc pewności wyegzekwowania świadczenia. Nie można w takiej sytuacji oczekiwać od wierzyciela faktycznego ograniczenia egzekucji. Nie można również oczekiwać, by Komornik dotychczas prowadzący egzekucję przekazywał sprawę Komornikowi mogącemu prowadzić egzekucję z nieruchomości – przekazywanie sprawy zawsze oznacza czasowe wstrzymanie czynności egzekucyjnych.

Wierzyciel więc wszczął i przez cały czas prowadził egzekucję w sposób celowy. Postanowienie ustalające koszty zasadnie więc obciążyło nimi dłużnika. Zauważyć należy, iż Komornik nie obciążył dłużnika opłatą, do czego jak najbardziej był uprawniony.

Skargę należy więc oddalić obciążając dłużnika uiszczonymi jej kosztami.

SSR Krzysztof Jankowiak